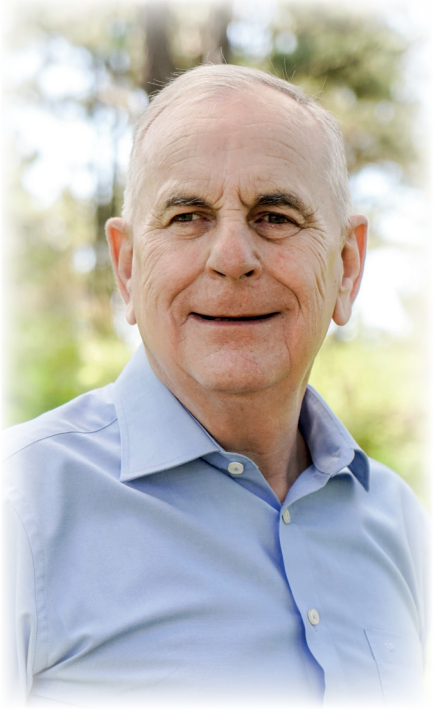

In liefdevolle herinnering aan

REINIER (RIEN) ZWITSERLOOT

echtgenoot van
Petula Zwitserloot-Barten

Geboren 25 augustus 1949 te Groesbeek
Overleden 28 april 2024 te Konstanz

Rien werd geboren als jongste van negen kinderen op De Horst in Groesbeek. Hij was de oogappel van zijn zussen en vooral van zijn moeder. Als kind was hij al een wereldreiziger, eerst nog slechts in zijn dromen, op zijn eigen kamer bladerend in een wereldatlas.
Hij was slim en leergierig, toen al veelbelovend en ambitieus, maar op het gymnasium voelde hij zich niet thuis. Hij zou een omweg nemen: eerst de MULO, daarna de HBS, een baan en vervolgens in militaire dienst. Snel daarna ontmoette hij Petula, zijn grote liefde.
Zijn talent bleef niet onopgemerkt. Hij werd aangespoord te gaan studeren en in 1971 startte hij een studie Scheikundige Technologie aan de Technische Universiteit Eindhoven. Hij beleefde er een mooie studententijd. Toch was hij liever in Den Bosch, waar Petula op kamers woonde. Samen maakten ze hun eerste buitenlandreis: op het brommertje naar het Oostenrijkse dorp Klaus, een waarachtig avontuur.
Rien studeerde cum laude af. Eervol, maar voor hem was het veel belangrijker dat zijn ouders op de eerste rij zaten. Dát maakte hem pas trots. Niet lang daarna stierf zijn moeder. Hij heeft haar een leven lang in zijn hart gedragen.
Rien trouwde met Petula en ze vertrokken naar Hellevoetsluis. Daar werd Martine geboren en niet veel later Reinier. Rien ging bij Esso werken. Intelligent en charismatisch als hij was, maakte hij daar al snel carrière. Een verhuizing naar Breda volgde maar voor Rien was het niet genoeg. Hij was nog altijd die kleine jongen, bladerend in een wereldatlas. Wonen en werken in het buitenland was een grote droom.
In 1994 werd die droom werkelijkheid. Zijn internationale loopbaan bracht hem naar New York, Londen en Miami. Samen met Petula en de kinderen greep hij het avontuur met beide handen aan. Het was een magische tijd waarin ze als hecht gezin samen de wereld ontdekten.
Pas in 2000 vond hij een nieuw thuis. Rien zegde Esso vaarwel en ging bij Wintershall werken, in Duitsland. Niemand had verwacht dat zijn directe en informele stijl daar tot zijn recht zou komen. Het tegendeel bleek waar: Rien werd door velen op handen gedragen. Samen met Petula beleefde hij gouden jaren. Zijn jongensdromen werden werkelijkheid.
Zijn leven was een betoverende avonturentocht, sensationeel en indrukwekkend. Rien beloofde Petula een rustig slotstuk, samen, op een mooie plek. Ze streken neer in het prachtige Konstanz. Uitkijkend over de Bodensee en de bergtoppen van Zwitserland en Oostenrijk genoot hij van de tijd met zijn vrouw, zijn kinderen en bovenal zijn kleinkinderen. Hij was trots en tevreden en goedgeefs.
Op de eerste dag van zijn pensioen vroeg hij om tien mooie jaren. Hij kreeg er veertien. Toch was het niet genoeg. Niemand had zoveel levenslust als hij.
Bij Rien was alles groots en meeslepend. Hij droomde groot en maakte die dromen waar. Hij was enthousiast, vertelde grote verhalen en gebruikte daarbij krachtige handgebaren en superlatieven. Hij had een grote carrière en bovenal een grote liefde. Ook het gemis zal buitengewoon groot zijn.

Petula Zwitserloot-Barten
Kinderen en kleinkinderen
Broer en zussen